

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Andrian Condurari în numele inculpatului Rebeja Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 septembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Rebeja Andrei xxxx xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.06.2017 – 30.09.2019;

Instanța de apel: 30.10.2019 – 21.01.2020;

Instanța de recurs: 14.05.2020 – 10.11.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 septembrie 2019, Rebeja Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 630 unități convenționale, ce constituie 31 500 lei.

A fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea din contul lui Rebeja Andrei în beneficiul lui Calinin Alexandr a sumei de 1 800 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 22 martie 2017, aproximativ ora 02:00, deplasându-se cu serviciul de taxi cu nr.,,14002” din bd. Dacia spre str. Ion Inculeț mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, a sustras pe ascuns de la șoferul serviciului de taxi, Calinin Alexandr, un portmoneu de culoare cafenie în care se aflau 1 800 lei, pașaport străin, permis de conducere, două polițe de asigurare, buletin de identitate, cârduri discount (market Fidesco, market Nr.1, market Metro, market Green Hills), card bancar BC „Moldinconbank” SA, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Calinin Alexandr, un prejudiciu material în mărime totală de 1 800 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Andrian Condurari în numele inculpatului,

solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Rebeja Andrei să fie achitat.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că, ridicarea actelor nu demonstrează comiterea sustragerii de către Rebeja Andrei, deoarece anume el a adus portmoneul pentru a-l restitui proprietarului, anume el a comunicat lui Calinin Alexandr că, a găsit portmoneul și dorește să-l întoarcă lăsând datele sale de contact.

Apărarea a remarcat și faptul că, nu pot fi reținute ca probe în susținerea vinovăției lui Rebeja Andrei și celelalte mijloace de probă reținute de instanță și anume: procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.03.2017; procesul-verbal de ridicare din 24.03.2017; procesul-verbal de examinare a imaginilor din 01.04.2017; tabelul fotografic; procesul-verbal de confruntare din 04.05.2017; procesul-verbal de confruntare din 12.06.2017. Mai mult, potrivit procesului-verbal de confruntare din 12.06.2017, Calinin Alexandr a declarat că nu are careva pretenții față de Rebeja Andrei și i-a mulțumit că a găsit portmoneul cu actele.

A mai indicat că, este eronată și lipsită de logică versiunea primei instanțe, rezumându-se exclusiv la învinuirea adusă de partea acuzării care este neîntemeiată, deoarece nu este dovedită prin probe care ar demonstra vinovăția inculpatului Rebeja Andrei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Rebeja Andrei, corect fiind apreciate probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, aplicând în privința acestuia o pedeapsă echitabilă.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului se confirmă prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Calinin Alexandr (vol. II, f.d.1-3); procesul – verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 22 martie 2017 (vol. I, f.d.5); informația „902” nr.4292 din 22 martie 2017 (vol. I, f.d.6); procesul-verbal de ridicare din 23 martie 2017 (vol. I, f.d.15-16); procesul-verbal de examinare a obiectului din 24 martie 2017; tabelul fotografic, potrivit căruia obiect al examinării l-au constituit portmoneul de culoare cafenie, recunoscut în calitate de corp delict și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 14.03.2017 (vol. I, f.d.17-25); procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 martie 2017, potrivit căruia obiect al examinării l-au constituit conversația de pe rețeaua de socializare „Facebook” din 22.03.2017, ora 14:30. Conținutul conversației îl constituie adresarea prin intermediul aplicației „messenger” de către utilizatorul rețelei de socializare Rebeja Andrei în adresa utilizatorului Calinin Alexandr, prima adresare fiind „*bună ziua*”, care urmează „*Domnu Alexandru... nu ați pierdut nimic?*”, sfârșitul conversației, informație care a fost recunoscută în calitate de mijloc material de probă și anexată la materialele cauzei penale, potrivit ordonanței din 25.03.2017 (vol. I, f.d.26-28); procesul-verbal de ridicare din 24 martie 2017, potrivit căruia obiect al ridicării l-au constituit înregistrările video de la camerele de supraveghere din incinta hotelului „Radisson Blue”, amplasat pe str. Mitropolit Varlaam nr.17 mun. Chișinău, ridicate de la martorul Dodon Dumitru (vol. I, f.d.29-30); procesul-verbal de examinare a imaginilor din 01 aprilie 2017; tabelul fotografic, potrivit căruia obiect al examinării l-au constituit imaginile video fixate în perioada de timp din data de 23.03.2017 de la camera de luat vederi din incinta

hotelului „ Radisson Blue”, plasate pe un DVD- R, recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 24.03.2017 (vol. I, f.d.31-37); procesul-verbal privind confruntare din 04 mai 2017, efectuată între martorul Dodon Dumitru și învinuitul Rebeja Andrei (vol. I, f.d.55-56); procesul-verbal privind confruntare din 12 iunie 2017, efectuată între partea vătămată Calinin Alexandr și învinuitul Rebeja Andrei (vol. I, f.d.70-73); încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 noiembrie 2018 prin care inculpatul Rebeja Andrei a fost anunțat în căutare (vol. I, f.d.205); informația nr. 05-3-84492 din 14 decembrie 2018, parvenită de la Inspectoratul de Poliție Chișinău, sectorul Centru, în privința inculpatului Rebeja Andrei precum că a fost pornit dosarul de căutare nr.2018010364 (vol. I, f.d.214); revindicarea forma 246 prin care se confirmă faptul că inculpatul Rebeja Andrei anterior nu a fost atras la răspundere penală (vol. I, f.d.45); cazier contravențional prin care se atestă că Rebeja Andrei este sancționat pentru contravenții în diferite domenii (vol. I, f.d.46).

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de partea apărării precum că prima instanță nu a analizat just și complet toate circumstanțe cauzei, punând la baza învinuirii și calificării acțiunilor inculpatului declarații ce nu indică direct la comiterea de către acesta a infracțiunii imputate, or, atât în prima instanță cât și în cea de apel, s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, această concluzie derivând din probele acumulate și anume - din afirmațiile părții vătămate, Calinin Alexandr, care a declarat pe parcursul examinării cauzei penale că consideră că, anume inculpatul Rebeja Andrei a sustras portmoneul, deoarece înainte de a-l transporta pe Rebeja Andrei, portmoneul se afla între scaunul șoferului și frâna de mână. Partea vătămată este sigur că portmoneul era depozitat anume în acel loc, deoarece înainte de a primi comanda lui Rebeja Andrei, aflându-se pe adresa bd. Dacia nr.35 mun. Chișinău, și-a procurat o cafea, apoi a plasat portmoneul între scaunul șoferului și frâna de mână, loc unde pasagerul avea acces liber pentru a-l sustrage.

La fel, vinovăția inculpatului rezultă și din înscrisurilor anexate la materialele dosarului și anume din procesul-verbal de ridicare din 24.03.2017, obiect al ridicării fiind înregistrările video de la camerele de supraveghere din incinta hotelului „Radisson Blue”, amplasat pe str. Mitropolitul Varlaam nr. 17 mun. Chișinău; procesul-verbal de examinare a imaginilor din 01.04.2017, obiect al examinării fiind imaginile video fixate în perioada de timp din data de 23.03.2017 de la camera de luat vederi din incinta hotelului „Radisson Blue”, conform cărora este depistat momentul în care inculpatul Rebeja Andrei intră în incinta hotelului și comunică cu angajații pazei; procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.03.2017, potrivit căruia obiect al examinării îl constituie conversația de pe rețeaua de socializare „facebook” la data de 22.03.2017 a lui Rebeja Andrei în adresa lui Calinin Alexandr, fapt ce rezultă și din înregistrările video din incinta hotelului „Radisson Blue”, vizionate în ședința de judecată.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele părții apărării cu referire la achitarea inculpatului Rebeja Andrei din motivul lipsei faptei infracțiunii și lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal, deoarece probele acumulate dovedesc faptul că inculpatul a comis furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Totodată, instanța de apel a reținut că din materialele cauzei penale cercetate în instanța

de judecată cât și din declarațiile părții vătămate și a inculpatului de la urmărirea penală, rezultă faptul că, inculpatul, Rebeja Andrei, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv în dauna părții vătămate și a dorit în mod conștient survenirea acestora și anume - să intre în posesia bunurilor părții vătămate, incluzându-le în sfera sa patrimonială.

Instanța de apel a reținut că acest fapt rezultă și din declarațiile inculpatului date la faza urmăririi penale referitor la locul de unde a luat bunurile părții vătămate care contravin materialelor cauzei penale, or, inculpatul organului de urmărire penală a indicat că a găsit portmoneul în fața blocului în care locuiește, iar angajaților hotelului „Radisson Blue” a indicat că la găsit chiar lângă hotel.

Astfel, din materialele cauzei se confirmă cert că de la bun început intențiile și acțiunile inculpatului au fost îndreptate spre sustragerea pe ascuns a bunurilor părții vătămate. Ca urmare, instanța de apel a constatat că probele administrate în cauză dovedesc indubitabil că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de furt.

De asemenea, au fost apreciate critic declarațiile inculpatului, considerându-le neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate, care combat în întregime versiunea inculpatului.

La stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, a declarat recurs ordinar avocatul Andrian Condurari în numele inculpatului Rebeja Andrei, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Rebeja Andrei să fie achitat.

În motivarea recursului avocatul susține că, instanța de fond nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținute la baza sentinței probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe administrate pe învinuirea adusă lui Rebeja Andrei.

Susține apărarea că, vinovăția lui Rebeja Andrei nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

De asemenea, orice probă urmează să fie cercetată în fața instanței de judecată, în virtutea principiului unui proces echitabil și anume a contradictorialității procesului penal.

La caz, mărturiile lui Rebeja Andrei, sunt importante pentru cercetarea tuturor aspectelor cauzei, or, hotărârea de condamnare nu se poate întemeia doar pe declarațiile părții vătămate.

Apărarea subliniază că, instanța de apel a menținut soluția de condamnare adoptată de către prima instanță, fără a da o apreciere corespunzătoare probelor administrate la caz și fără oferirea răspunsurilor asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată în raport cu argumentele apelantului și circumstanțele cauzei.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanțele de fond just au constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corect au încadrat acțiunile făptuitorului.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că, acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă că, recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată și faptul, că recurentul deși a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor apelului apărării, totuși în conținutul cererii de recurs acesta nu a specificat la care anume din motivele apelului nu a primit răspuns din partea instanței de apel.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Cu referire la aceste aspecte, Colegiul penal lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, Colegiul penal lărgit reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Mai mult, din analiza textuală a recursului declarat, se constată că partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Rebeja Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că, probele admisibile sunt apreciate după criteriile de pertinență, concludență, veridicitate și utilitate a acestora, iar toate probele în ansamblul lor, sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Rebeja Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal.

Contrar argumentelor părții apărării, prin care se invocă faptul că, de către organul de urmărire penală și instanțele de judecată nu au fost administrate probe suficiente pentru o condamnare penală, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Rebeja Andrei, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Colegiul penal lărgit conchide că, în speță, nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Totodată, recurentul nu a motivat recursul sub acest aspect de drept invocat, limitându-se la critici privind aprecierea probelor și din acest considerent, instanța de recurs ordinar conchide că, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost comisă.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează, că temeiul de drept menționat, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile comise și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Rebeja Andrei în baza art.186 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 630 unități convenționale, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Instanțele de fond corect au constatat vinovăția inculpatului Rebeja Andrei în baza art.186 alin.(1) Cod penal – furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, analizând obiectiv cumulul de probe, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la judecarea apelului apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Prin urmare, în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare nu a fost comisă.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține faptul că, argumentele invocate de recurent, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (*motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel*), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol sau expus just și întemeiat.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea concluziilor instanței de apel în motivarea soluției sale - nu se identifică și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare *argument* (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Andrian Condurari, în numele inculpatului Rebeja Andrei.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Andrian Condurari în numele inculpatului Rebeja Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Rebeja Andrei xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 10 decembrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico